

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie zielonej księgi „Ochrona lasów i informacje o lasach w UE: przygotowanie lasów na zmianę klimatu”

COM(2010) 66 wersja ostateczna

(2011/C 48/27)

Sprawozdawca: **Seppo KALLIO**

Współsprawozdawca: **Brendan BURNS**

Dnia 17 maja 2010 r. Komisja, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

zielonej księgi „Ochrona lasów i informacje o lasach w UE: przygotowanie lasów na zmianę klimatu”

COM(2010) 66 wersja ostateczna.

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 31 sierpnia 2010 r.

Na 465. sesji plenarnej w dniach 15 –16 września 2010 r. (posiedzenie z 15 września) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 121 do 2 – 4 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet odnotowuje, że:

— oczekuje się, że w nadchodzących dziesięcioleciach znaczenie lasów jako odnawialnego zasobu naturalnego, źródła wielu funkcji ekosystemu oraz zasadniczego warunku wysokiej jakości życia ludzi będzie coraz większe;

— zmiana klimatu prawdopodobnie wpłynie na podstawowe funkcje ekosystemu i, tym samym, na funkcje ekologiczne lasów;

— przewiduje się, że zmiana klimatu zwiększy niepewność oraz częstotliwość szkodliwych dla środowiska zjawisk i zagrożeń na skalę międzynarodową, takich jak plagi szkodników, choroby, susze, powodzie, burze i pożary lasów;

— coraz ważniejsza staje się zarówno rola aktualnych informacji o lasach w kontekście adaptacji gospodarki leśnej, jak też badań nad procesami decyzyjnymi dotyczącymi lasów.

1.2 EKES podkreśla, że:

— należy zająć się w zrównoważony sposób różnymi funkcjami lasów, a nie tylko skupiać na ich ochronie;

— zachowanie ekosystemu i związanych z nim funkcji ekologicznych, jak też zapewnienie pozostałych dóbr publicznych wymaga zachęt finansowych oraz dostarczenia informacji właścicielom lasów i innym podmiotom, jak np. wykonawcom usług w dziedzinie leśnictwa i podmiotom wykorzystującym drewno, które w praktyce odpowiadają za decyzje dotyczące lasów;

— efekt domina i efekty mnożnikowe spowodowane zmianą klimatu można złagodzić dzięki zapobieganiu ryzyku i wcześniejszemu przygotowaniu się na sytuacje kryzysowe;

— współpraca między państwami a podmiotami jest bardzo ważna dla kontroli zjawisk wykraczających poza granice oraz poprawy informacji o lasach.

1.3 EKES proponuje uwzględnić w różnych obszarach polityki UE zasadniczą rolę lasów i sektora leśnego w gospodarce ekologicznej, zgodnie ze strategią „Europa 2020”.

— Polityka związana z leśnictwem, w tym strategia leśna i plan działań, powinna wspierać aktywną gospodarkę leśną i aktywne korzystanie z zasobów leśnych, jak również konkurencyjny charakter zrównoważonego i ekologicznego wykorzystywania drewna i jego produktów.

- Należy zapewnić koordynację zagadnień związanych z leśnictwem z pozostałymi sektorami i strategiami, które wywierają wpływ na lasy, m.in. poprzez zwiększenie roli Stałego Komitetu ds. Leśnictwa oraz innych grup doradczych i komitetów ⁽¹⁾ w unijnym procesie decyzyjnym dotyczącym lasów.
- W polityce UE na rzecz rozwoju obszarów wiejskich należy uwzględnić ustalanie cen różnych funkcji ekosystemu i dóbr publicznych.

1.4 EKES zaleca, by Komisja:

- posłużyła za przykład państwom członkowskim w zakresie koordynacji zagadnień związanych z leśnictwem z innymi sektorami i strategiami, krajami sąsiadującymi, a także innymi podmiotami, w odniesieniu do przewidywania przyszłych wydarzeń oraz zarządzania ryzykiem i zarządzania kryzysowego;
- wsparła pozyskiwanie obiektywnych informacji na temat sektora leśnego, np. w ramach Międzynarodowego Roku Lasów 2011, tak aby zwiększyć akceptację tego sektora wśród właścicieli lasów, konsumentów i ogólnie społeczeństwa;
- wsparła pozyskiwanie informacji na temat właściwości drewna i jego produktów, np. ich korzyści dla klimatu, aby propagować zrównoważoną konsumpcję i produkcję;
- zleciła badanie na temat różnych podmiotów zaangażowanych w gromadzenie informacji na temat lasów oraz rodzaju tychże informacji;
- we współpracy z platformą technologiczną skupiającą sektory związane z leśnictwem, ośrodkami badawczymi, organizacjami krajowymi i różnymi podmiotami w sektorze leśnym rozwinęła system informacji o lasach i system planowania oraz bazujące na nich sprawdzone rozwiązania, tak aby pomóc w lokalizacji nagłych wydarzeń, np. katastrof, i reagowaniu na nie;
- w większym stopniu wsparła państwa członkowskie i inne podmioty w urzeczywistnianiu i monitorowaniu zrównoważonego leśnictwa oraz sporządzaniu i ujednolicaniu niezbędnych do tego informacji.

⁽¹⁾ Grupa Doradcza ds. Leśnictwa i Korka Użytkowego, Komitet Doradczy ds. Polityki Wspólnoty w zakresie Leśnictwa i Przemysłu Związanego z Leśnictwem; decyzja Komisji 97/837/WE z dnia 9 grudnia 1997 r. zmieniająca decyzję 83/247/EWG, Dz.U. L 346, 17.12.1997, s. 95–96.

2. Kontekst i cele opinii

2.1 Celem omawianej zielonej książki jest zachęcenie do udziału w ogólnoeuropejskiej debacie publicznej i zapoznanie się z opiniami na temat przyszłości polityki w dziedzinie ochrony lasów i informacji o lasach, jak również wniesienie wkładu w ewentualną aktualizację strategii leśnej UE, szczególnie w odniesieniu do kwestii związanych ze zmianą klimatu. Kwestie poruszone w zielonej księdze stanowią kontynuację rozważań ze wcześniejszej białej książki Komisji „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania” ⁽²⁾.

2.2 W zielonej księdze nakreślono ogólną sytuację i wskazano na znaczenie lasów w UE, ich cechy charakterystyczne, funkcje oraz stojące przed nimi największe wyzwania. Przyjrano się również zagrożeniom, które zmiana klimatu niesie dla funkcjonowania lasów, oraz opisano dostępne instrumenty ochrony lasów i systemy informacji o lasach.

2.3 Zgodnie z zasadą pomocniczości kwestie związane z polityką leśną leżą przede wszystkim w gestii państw członkowskich. Głównym zadaniem UE jest wnoszenie wartości dodanej do krajowych projektów i programów dotyczących leśnictwa, na przykład poprzez zwiększanie świadomości państw członkowskich na temat przyszłych wyzwań oraz przedstawianie zaleceń w celu szybkiej interwencji na szczeblu UE.

2.4 W niniejszej opinii rozważa się, w jaki sposób zmiana klimatu wpłynie na europejskie leśnictwo i ochronę lasów, a także wskazuje, jak należy rozwinąć kierunki polityki UE, by lepiej wesprzeć inicjatywę państw członkowskich w dziedzinie leśnictwa. Rozpatruje się również sposób, w jaki UE mogłaby ułatwić zarządzanie przyszłymi wyzwaniami, oraz potrzebę dalszych informacji. W tym kontekście ochrona lasów w UE powinna mieć na celu utrzymanie w przyszłości wszystkich funkcji produkcyjnych, społeczno-gospodarczych i ekologicznych lasów.

3. Utrzymywanie, równoważenie i wzmacnianie różnych funkcji lasu (pytanie 1)

3.1 Konwencje Narodów Zjednoczonych uznają znaczenie lasów w przeciwdziałaniu zmianie klimatu ⁽³⁾ i utrzymaniu różnorodności biologicznej ⁽⁴⁾. Na płaszczyźnie ogólnoeuropejskiej, zgodnie ze strategią leśną UE, państwa członkowskie zobowiązały się stosować podejście, które równoważy poszczególne funkcje lasów w oparciu o zrównoważoną gospodarkę leśną i zasadę wielofunkcyjności ⁽⁵⁾. Na szczeblu UE uwzględniono różne funkcje lasów w strategii leśnej UE i w Planie działań dotyczącym gospodarki leśnej UE, jak też

⁽²⁾ COM(2009) 147 wersja ostateczna.

⁽³⁾ Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC).

⁽⁴⁾ Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD).

⁽⁵⁾ „Forest Europe”, Ministerialny Proces Ochrony Lasów w Europie (MCPFE).

w komunikacie na temat przemysłu związanego z leśnictwem⁽⁶⁾. Na poziomie krajowym i regionalnym funkcjami lasów zarządza się m.in. poprzez programy leśne. Tak więc sektor leśny dysponuje politycznymi ramami służącymi utrzymaniu, równoważeniu i wzmacnianiu różnych funkcji lasu. Natomiast potrzeba dalszych wysiłków, by skoordynować zagadnienia dotyczące lasów z innymi właściwymi sektorami i strategiami. Stały Komitet ds. Leśnictwa, pozostałe grupy doradcze i komitety związane z leśnictwem⁽⁷⁾ oraz komisyjna grupa ds. leśnictwa skupiająca przedstawicieli poszczególnych służb mogłyby podjąć się tego zadania. Należy wzmocnić rolę Stałego Komitetu ds. Leśnictwa w unijnym procesie decyzyjnym dotyczącym lasów. Na szczeblu krajowym trzeba również zapewnić skuteczniejszą koordynację między sektorami w kwestiach związanych z lasami. Przykład, który daje Komisja, przyjmując wybiegające w przyszłość i międzysektorowe podejście, ma duże znaczenie dla podmiotów krajowych.

3.2 Oczekuje się, że w nadchodzących dziesięcioleciach znaczenie lasów jako odnawialnego zasobu naturalnego, źródła funkcji ekosystemu oraz zasadniczego warunku wysokiej jakości życia ludzi będzie coraz większe. Dla przykładu, odpowiedzialni konsumenci⁽⁸⁾ już stanowią pokaźną część rynku w wielu europejskich krajach. Zróżnicowane i zrównoważone wykorzystanie lasów oraz produktów i usług leśnych, a także niezbędne w tym celu zarządzanie umożliwiają tworzenie miejsc pracy, dochodów i dobrobytu na różnych poziomach i na wielu obszarach. Leśnictwo i przemysł związany z leśnictwem, produkcja drewna, produkty nieдрzewne oraz turystyka leśna mają szczególne znaczenie dla miejscowych wspólnot. Ważne jest, by zgodnie ze strategią „Europa 2020” zapewnić właścicielom lasów, wykonawcom usług w dziedzinie leśnictwa i sektorom przemysłu zużywającym drewno odpowiednie warunki funkcjonowania, mając na uwadze coraz większą konkurencję o grunty dostępne pod produkcję drewna oraz o drewno do dalszej przeróbki i pozyskiwania energii. Coraz ważniejsza staje się również rola umiejętności w zakresie przekazywania informacji. Międzynarodowy Rok Lasów 2011 stanowi okazję do zwiększenia akceptacji sektora leśnego wśród konsumentów i społeczeństwa oraz do wypuklenia zrównoważonej konsumpcji i produkcji poprzez wskazanie korzyści, jakie w porównaniu z innymi materiałami niosą ze sobą drewno i jego produkty dla przetrwania zmiany klimatu (np. w zakresie składowania dwutlenku węgla, niskiej energii wbudowanej, wydajności cieplnej itp.).

3.3 Ekologiczne działania na rzecz ochrony lasów tradycyjnie zapewniane były poprzez cele strategiczne oraz przepisy, wytyczne i zalecenia służące osiągnięciu tych celów. Na przestrzeni ostatnich lat odpowiedzialność za funkcje ekosystemu i inne dobra publiczne w coraz większym stopniu przechodziła na właścicieli lasów i wykonawców usług w dziedzinie leśnictwa. By sprostać problemom ekologicznym, podmioty te

potrzebują zarówno nowej wiedzy i informacji o różnych możliwościach interwencji, np. wspólnych projektach w celu poprawy opłacalności, jak też zachęt finansowych. Jednym z wyzwań jest oszacowanie wartości gospodarczej ochrony różnorodności biologicznej i dorzeczy rzek, wykorzystania do celów rekreacyjnych bądź składowania dwutlenku węgla.

3.4 Lasy oraz drewno i jego produkty mają do odegrania zasadniczą rolę w regulacji klimatu. Szczególne znaczenie ma ich zdolność do składowania dwutlenku węgla. Produkty drzewne mogłyby zastąpić inne produkty wytworzone z materiałów, które są mniej skuteczne w zwalczaniu zmiany klimatu. Na przykład materiały drewnopochodne wykorzystywane w budownictwie, wyposażeniu wnętrz i w meblach względnie długo pochłaniają dwutlenek węgla. Bioenergia pozyskiwana z drewna może do pewnego stopnia zastąpić energię z paliw kopalnych. W ramach przeciwdziałania zmianie klimatu cele i instrumenty polityki mogą zostać wykorzystane jako bodźce do stosowania bardziej ekologicznych materiałów, np. drewna i jego produktów.

3.5 W ostatnich latach szkody spowodowane burzami i pożarami lasów doprowadziły do bardzo ożywionych dyskusji na temat wpływu zmiany klimatu na ekosystem leśny, a w rezultacie na działalność związaną z leśnictwem. Znaczenie lasów dla regulacji klimatu i ochrony gleb w wymiarze lokalnym i regionalnym różni się na poszczególnych obszarach. Świadomość tej kluczowej roli zwiększyła się w ostatnich latach, co wynika z lepszego poznania obiegu wody i z doświadczeń suchych regionów.

4. Konsekwencje zmiany klimatu dla lasów i sektora leśnego (pytanie 2)

4.1 Zmiana klimatu zwiększy niepewność oraz zagrożenie dla środowiska związane z takimi zjawiskami, jak plagi szkodników, choroby, susze, powodzie, burze i pożary lasów. Kolejnym wyzwaniem jest globalizacja i związany z nią transport drewna i leśnego materiału rozmnożeniowego, co przyspiesza np. rozprzestrzenianie się szkodników poza ich naturalne obszary występowania. Wystąpienie ekologicznych zagrożeń lasów i sektora leśnego będzie miało wiele następstw społecznych i gospodarczych. Skutki gospodarcze mogą być wynikiem zmian wartości aktywów i warunków działalności przedsiębiorstw. Skutki społeczne mogą mieć charakter bezpośredni i przejawiać się zmianą warunków życia w wyniku zniszczenia lasów bądź pośredni, w wyniku negatywnego oddziaływania sytuacji ekonomicznej podmiotów na obszarach dotkniętych tymi zjawiskami. Tempo, w jakim pojawiają się zagrożenia dla środowiska, jest szczególnym wyzwaniem, np. dla rynków i logistyki. Potrzeba więcej informacji na temat potencjalnych przyczyn i skutków, tak aby zmniejszyć niepewność i móc zarządzać ryzykiem w kontekście zmiany klimatu.

⁽⁶⁾ COM(2008) 113 wersja ostateczna.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 1.

⁽⁸⁾ „Lifestyles of Health and Sustainability” (LOHAS).

4.2 Duża ilość zasobów leśnych i sprawna gospodarka leśna umożliwiają europejskim lasom dostosowanie się do różnych zmian. Jednakże w Europie istnieją znaczące różnice regionalne spowodowane różnicami w środowisku naturalnym i czynnikami społecznymi. Dla przykładu, ryzyko wystąpienia pożarów na suchych obszarach basenu Morza Śródziemnego poważnie się zwiększy w wyniku zmiany klimatu i działalności ludzkiej. Jeśli częstotliwość susz wzrośnie w innych regionach Europy, mogą na tym ucierpieć obszary występowania świerka. W wypadku łagodnych zim, kiedy ziemia nie zamarza, utrudniony zostanie wyręb drewna. Wzrasta również ryzyko zniszczeń poczynionych przez grzyby i insekty. Na obszarach, na których możliwości wyrębu są coraz mniejsze, może dojść do zniszczeń powodowanych przez burze i insekty. Konsekwencje dla właścicieli lasów i lokalnych gospodarek mogą być poważne, a ponadto może dojść do zmniejszenia różnorodności biologicznej lasów. Przekształcające się otoczenie biznesowe może zmienić względną przewagę różnych regionów, a tym samym wpłynąć na podział pracy między regionami i w społeczeństwie.

4.3 Szkodliwemu wpływowi zmiany klimatu można zapobiec dzięki planowaniu na wypadek sytuacji kryzysowych. Regularne analizy pomagają zarówno uniknąć niepożądanych efektów, jak i przewidzieć nagłe zmiany i katastrofy naturalne. Coraz ważniejsze staje się opracowywanie opartych na wielopoziomowych prognozach środków dostosowawczych i zapobiegawczych. Ważne jest również, by polityka i organa UE związane z leśnictwem, jak np. platforma technologiczna skupiająca sektory związane z leśnictwem, wspierały aktywną gospodarkę leśną i aktywne korzystanie z zasobów leśnych, a także pobudzały konkurencyjny charakter zrównoważonego korzystania z materiałów przyjaznych dla środowiska, takich jak drewno.

4.4 Efekt domina i efekty mnożnikowe można złagodzić dzięki wcześniejszemu przygotowaniu się na sytuacje kryzysowe, np. poprzez stworzenie mechanizmów reagowania, takich jak plany zarządzania ryzykiem, wyposażenie i sprawdzone rozwiązania. Szczególnie ważne są kwestie bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa pracy, w okresie zmian i podczas sytuacji kryzysowych.

5. Instrumenty dostępne w celu ochrony lasów (pytanie 3)

5.1 Na szczeblu krajowym i unijnym istnieją solidne podstawy prawne i szereg instrumentów służących ochronie lasów. Obok tradycyjnej ochrony terenów wykorzystuje się także ograniczenia w zakresie zarządzania oraz wymóg posiadania zezwolenia. Problemem dla sektora leśnego jest fragmentaryzacja istniejących przepisów i instrumentów, co prowadzi do ich wzajemnego nakładania się i potencjalnych niespójności.

5.2 Środki ochronne oparte na dobrowolnych mechanizmach okazały się opłaczalne, zwłaszcza w przypadku małych przedsiębiorstw leśnych. Niemniej jednak wdrożenie takiego

podejścia wymaga przekazywania umiejętności i informacji właścicielom lasów oraz pełnego pokrycia kosztów związanych z dobrowolnymi działaniami ochronnymi i utratą dochodów.

5.3 Największą niepewność budzi obecnie różnorodność lasów poza obszarami chronionymi, jako że nie dysponujemy wystarczającymi informacjami na ten temat. Ponadto cele dotyczące korzystania na większą skalę z biomasy w produkcji energii odnawialnej mogą wpłynąć na gospodarkę leśną i wycinanie lasów, a tym samym na różnorodność.

6. Gospodarka leśna i korzystanie z lasów (pytanie 4)

6.1 Europejski sektor leśny zazwyczaj charakteryzuje się długą koleją rębu, tak więc nowe techniki gospodarki leśnej mogą przynieść rezultaty dopiero po kilku dziesięcioleciach. Warunki społeczne i gospodarcze zwiększają presję na opracowanie nowych technik produkcji leśnej i zbiorów w lasach gospodarczych, jak np. drewno energetyczne o krótkim okresie rotacji lub przerzedzanie dojrzałych lasów. Warunki ekologiczne, takie jak zmiana klimatu, same mogą wzmocnić wpływ na środowisko nowych technik gospodarki leśnej. Stan lasów i zachodzące w nich zmiany są nieustannie monitorowane w kontekście dostosowywania gospodarki leśnej, tak aby można ją było dostrajać do potrzeb i realizacji celów. Decyzje dotyczące gospodarki leśnej i korzystania z lasów są podejmowane przez właścicieli lasów, którzy potrzebują informacji na temat dostępnych wariantów zarządzania i ich potencjalnych skutków. Planowane zarządzanie lasami przez właścicieli lasów jest jednym z możliwych rozwiązań.

6.2 Jednym ze sposobów wsparcia wysiłków zmierzających do zachowania różnorodności puli genetycznej leśnego materiału rozmnożeniowego i zapewnienia jego dostosowania do zmiany klimatu jest odpowiednie dostosowanie systemu kryteriów i wskaźników dotyczących zrównoważonego leśnictwa.

7. Adekwatność informacji o lasach (pytanie 5)

7.1 Gromadzenie informacji o europejskich lasach rozdzielone jest między trzy główne podmioty:

— Komisję oraz finansowane przez nią agencje i projekty;

— krajowe ośrodki badawcze i statystyczne;

— przedsiębiorstwa i podmioty w sektorze leśnym.

7.2 Zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie posiadają kompetencje w kwestiach, które ich dotyczą, a rola UE polega na wnoszeniu wartości dodanej poprzez wspólne działania. Krajowe ośrodki badawcze i statystyczne, takie jak publiczne inwentaryzacje lasów i urzędy statystyczne, zarządzają informacjami niezbędnymi do opracowywania i realizacji krajowej polityki leśnej. Obecne informacje o lasach w UE obejmują stan lasów, w tym pożary, a w niektórych wypadkach produkcję drewna i zastosowania końcowe, np. dane dotyczące produktów drewnopochodnych. Na organach krajowych spoczywa również odpowiedzialność za niektóre statystyki międzynarodowe. Eurostat odpowiada za statystyki dotyczące zasobów leśnych i produkcji drewna w UE oraz za dostarczanie informacji do międzynarodowych baz danych, np. kompilowanie i harmonizowanie danych krajowych⁽⁹⁾. Ze względu na zobowiązania międzynarodowe Komisja wspiera również organa krajowe w harmonizacji danych⁽¹⁰⁾. W procesie harmonizacji należy uwzględnić zarówno wymóg jednolitych statystyk, jak też krajowe i regionalne różnice w zawartości danych (np. wskaźniki dotyczące różnorodności). Komisja wdrożyła systemy monitorowania zjawisk mających skutki transgraniczne, takich jak zdrowie lasów⁽¹¹⁾ i pożary lasów⁽¹²⁾, jak również wspólne systemy informacyjno-komunikacyjne⁽¹³⁾.

7.3 Właściciele lasów i inne podmioty w sektorze leśnym zazwyczaj otrzymują informacje związane z prowadzoną przez nie działalnością od krajowych ośrodków badawczych i statystycznych bądź sektora prywatnego. Wytwarzają oni także informacje i przechowują je w swoich systemach informacyjnych funkcjonujących w czasie rzeczywistym. Coraz

ważniejsza staje się rola bieżących informacji o lasach w kontekście zmieniających się warunków działalności przedsiębiorstw i adaptacji zarządzania zasobami leśnymi.

7.4 Kompletność, dokładność i aktualność informacji o lasach różni się w poszczególnych państwach członkowskich. Większość państw jest w stanie złożyć sprawozdanie na szczeblu krajowym ze swoich zasobów leśnych prawie co roku. Niektóre organa krajowe dostarczają też dokładnych i wiarygodnych sprawozdań rocznych na temat stanu zdrowia lasów, warunków panujących w lasach, potencjału produkcyjnego, bilansu dwutlenku węgla, ochronnej funkcji lasów oraz usług i rentowności lasów⁽¹⁴⁾. W niektórych krajach UE informacje są niekompletne, niedokładne i nieaktualne. W celu harmonizacji statystyk międzynarodowych Komisja finansuje projekty badań i rozwoju oraz sieci współpracy⁽¹⁵⁾. Główne niedociągnięcia w zakresie ochrony lasów i przewyżczenia zmiany klimatu to różnorodność lasów poza obszarami chronionymi, zrównoważone korzystanie z zasobów bioenergetycznych, ilość dwutlenku węgla magazynowanej w lasach, ilość pochłanianego dwutlenku węgla, w tym przez produkty drzewne, a także szybkie określenie zagrożonych terenów. Należy zwiększyć wsparcie dla podmiotów krajowych oraz usprawnić gromadzenie i ujednolicanie informacji.

7.5 Wyzwaniem dla generowania ujednoliconych informacji o lasach na szczeblu UE jest spora liczba podmiotów zaangażowanych w gromadzenie danych. Dlatego też należy przeprowadzić kompleksowe badanie i wskazać, kto zbiera jakiego rodzaju dane.

Bruksela, 15 września 2010 r..

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Mario SEPI

⁽⁹⁾ Np. coroczny „Joint Forest Sector Questionnaire (JFSQ)” we współpracy z FAO, Międzynarodową Organizacją Drewna Tropikalnego (ITTO) i Europejską Komisją Gospodarczą Narodów Zjednoczonych.

⁽¹⁰⁾ Np. COST E43 (Harmonisation of National Forest Inventories in Europe: Techniques for Common Reporting).

⁽¹¹⁾ Wspólnotowy system Forest Focus 2003-2006/7.

⁽¹²⁾ Europejski system informacji o pożarach lasów (EFFIS).

⁽¹³⁾ Europejskie Centrum Informacji o Lasach (EFDAC) oraz europejska platforma informowania i komunikowania na temat leśnictwa (EFICP).

⁽¹⁴⁾ Forest Europe lub regionalny wkład w ocenę światowych zasobów leśnych (GFRA).

⁽¹⁵⁾ FutMon, projekt współfinansowany przez LIFE+ dla Further Development and Implementation of an EU-level Forest Monitoring System; kontrakt ramowy JRC dla platformy e-Forest; sieć COST, „Improving Data and Information on the Potential Supply of Wood Resources: A European Approach from Multisource National Forest Inventories (USEWOOD)” („Polepszanie zbierania danych i informacji na temat potencjalnych źródeł dostaw drewna: podejście europejskie Multisource National Forest Inventories” (USEWOOD)).